

Verklaring erfgoedvoorwerpen

Van wie is die koffer? – De Ronde Venen A (Abcoude, Baambrugge en Vinkeveen)

In de koffer zitten tal van voorwerpen die de (fictieve) eigenaar heeft bewaard omdat ze persoonlijke, emotionele waarde hebben. In les 5 komt de eigenaar de koffer ophalen en vertelt aan de kinderen zijn/haar verhaal en het verhaal achter de voorwerpen. Hieronder kun je kort lezen over een aantal belangrijke voorwerpen en daardoor meer vertellen over vroeger en een beetje over De Ronde Venen.

Oma was coupeuse: Speldenkussen, vingerhoedje, stoffenwaaier en meetlint

In het verhaal, dat bij de koffer hoort, is de oma van de eigenaar coupeuse, ofwel kleermaakster. Van oudsher was kleermaker een ambacht; vroeger was het immers veel gebruikelijker dat kledingstukken zelf gemaakt werden. Rijkere mensen konden het zich veroorloven om kleding te laten 'aanmeten' door een kleermaker. Een gewenst kledingstuk werd met een knippatroon uit de gekozen stof geknipt en in elkaar gezet. Vaste attributen waren – naast de naaimachine - het speldenkussen, het krijtpompje om de plek van de zoom met krijt aan te geven, het meetlint, het vingerhoedje om de vinger te beschermen tegen het prikken van de naald of spelden. Tegenwoordig hangen de meeste kledingwinkels vol kleding die in een fabriek zijn geproduceerd.

Landschap van water en grasweides: melkkoker

De Ronde Venen kende vooral een agrarische functie. De grond was geschikt als boerenland met vee (koeien) en tuinbouw. Er waren dan ook veel boerderijen. De koeien werden er tot 1950 met de hand in de wei gemolken door de boeren en boerinnen. Er bestonden zelfs speciale melklessen waar je leerde hoe je de koeien het beste kon melken! Een goede melker deed 6 koeien per uur. Ook de oma van de eigenaar van de koffer hielp vaak mee bij het melken van de koeien en het vervoeren van de melk. Deze zogenaamde 'melkmeisjes' - die de melk vervoerden en aan de deur verkochten - hadden het in de drassige ontgonnen veenpolder niet makkelijk. Aan een juk, een houten balk die zij op hun schouder hingen, droegen ze twee melkemmern met een inhoud van elk twintig liter. Een enorm zwaar karwei dus! Later – door de ligging bij Amsterdam – veranderde het karakter enigszins. Stedelingen kwamen hier als forens wonen of om te genieten van de waterrecreatie op de vele plassen.

Landschap van water en boten: touw

De omgeving van Abcoude en Vinkeveen wordt gekenmerkt door water en grasweides, een echt polderlandschap. Voor Abcoude zijn de belangrijke riviertjes de Angstel die dwars door Abcoude zelf loopt en het Gein. Beide hele, mooie, slingerende riviertjes. Maar ook het boerenland rondom Abcoude is een afwisseling van slootjes en land. Vinkeveen kent al helemaal een patroon van water, land en grote plassen. En waar water is, zijn altijd boten. Zeker vroeger waren sloten, rivieren, kanalen en andere waterwegen belangrijk om je met een boot te kunnen verplaatsen van de ene plek naar de andere. Zeker toen er nog geen auto's waren. Maar vandaag de dag is water vooral ook veel plezier: varen met bootjes, surfen, zwemmen.....

Erfstuk van oma: bijtring

In het sleutelkistje zit een bijtring met een zilveren beertje eraan. Dergelijke bijtringen kregen baby's als hun tandjes doorkwamen zodat ze erop konden kauwen tegen de pijn. Omdat deze bijtringen zo fraai zijn, worden ze vaak als erfstuk doorgegeven aan een volgende generatie. Ook de eigenaar van de koffer bewaart zijn bijtring in een speciaal kistje zodat hij/zij hem straks kan doorgeven aan zijn/haar (klein)kind.